

7. Otwarcie przestrzeni miłosierdzia dla skruszonego Łotra

(Łk 23,39-43)

K. Bądź uwielbiony Panie, Jezu Chryste, który objawiłeś nam Ojca bogatego w miłosierdzie.

W. Odkupicielu człowieka, prowadź nas drogami Miłosierdzia.

Z Ewangelii św. Łukasza Łk 23, 39-43:

„Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu: «Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas». Lecz drugi, karcąc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież – sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił». I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa». Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju»”.

Odwaga stanięcia w prawdzie jednemu ze złoczyńców otwiera mu drogę do królestwa przebaczenia i miłości na całą wieczność! Staje on po stronie niewinnie skazanego Jezusa, a Zbawiciel objawia mu bezmiar miłosierdzia. Owoc zaufania Jezusowi w ostatnim momencie życia jest zdumiewający. Krzyżowa droga stała się dla Dobrego Łotra drogą nadziei, bo potrafił spojrzeć uczciwie w oczy Jezusa, w imię sprawiedliwości wziąć odpowiedzialność za swe czyny i u miłosiernego Boga szukać przebaczenia.

FRAGMENT DZIENNICZKA

„Napisz, córko moja, że jestem miłosierdziem samym dla duszy skruszonej. Największa nędra duszy nie za-pala Mnie gniewem, ale się wzrusza serce moje dla niej miłosierdziem wielkim” (Dz. 1739).

„Pragnę zaufania od swych stworzeń, zachęcaj dusze do wielkiej ufności w niezgłębione miłosierdzie moje. Niechaj się nie lęka do Mnie zbliżyć dusza słaba, grzeszna, a choćby miała więcej grzechów niż piasku na ziemi, utonie wszystko w otchłani miłosierdzia mojego”.

(Dz. 1059).

ROZWAŻANIE

„Sumienie jest miarą człowieka. Ono świadczy o jego wielkości i o jego głębi. Aby ta głębia się otworzyła, aby tej wielkości człowiek nie pozwolił sobie odebrać, Bóg przemawia słowem krzyża. *Verbum crucis*: jest to słowo ostateczne, definitywne. Wobec człowieka Bóg zechciał użyć i nadal używa tego słowa, które porusza sumienia, które ma moc rozdierania ludzkich serc. Człowiek wewnętrzny musi pytać samego siebie, dlaczego Bóg zdecydował się przemówić tym słowem. Jakie znaczenie ma ta decyzja Boga w dziejach człowieka? (...) Człowiekowi współczesnemu grozi duchowa znieczulica. A nawet śmierć sumienia. Śmierć sumienia jest czymś głębszym od grzechu: jest to zabicie świadomości grzechu. Tyle czynników składa się dzisiaj na zabijanie sumienia ludzi naszych czasów. Odpowiada to tej rzeczywistości, którą Chrystus nazwał «grzechem przeciwko Duchowi Świętemu». Ten grzech zaczyna się wówczas, gdy do człowieka nie przemawia już słowo krzyża jako ostatni krzyk miłości, która ma moc rozdierania serc”

(Jan Paweł II, *Anioł Pański*, 1.04.1979).

Święty Boże,

Święty mocny,

Święty nieśmiertelny,

*zmiłuj się nad nami
i nad całym światem.*